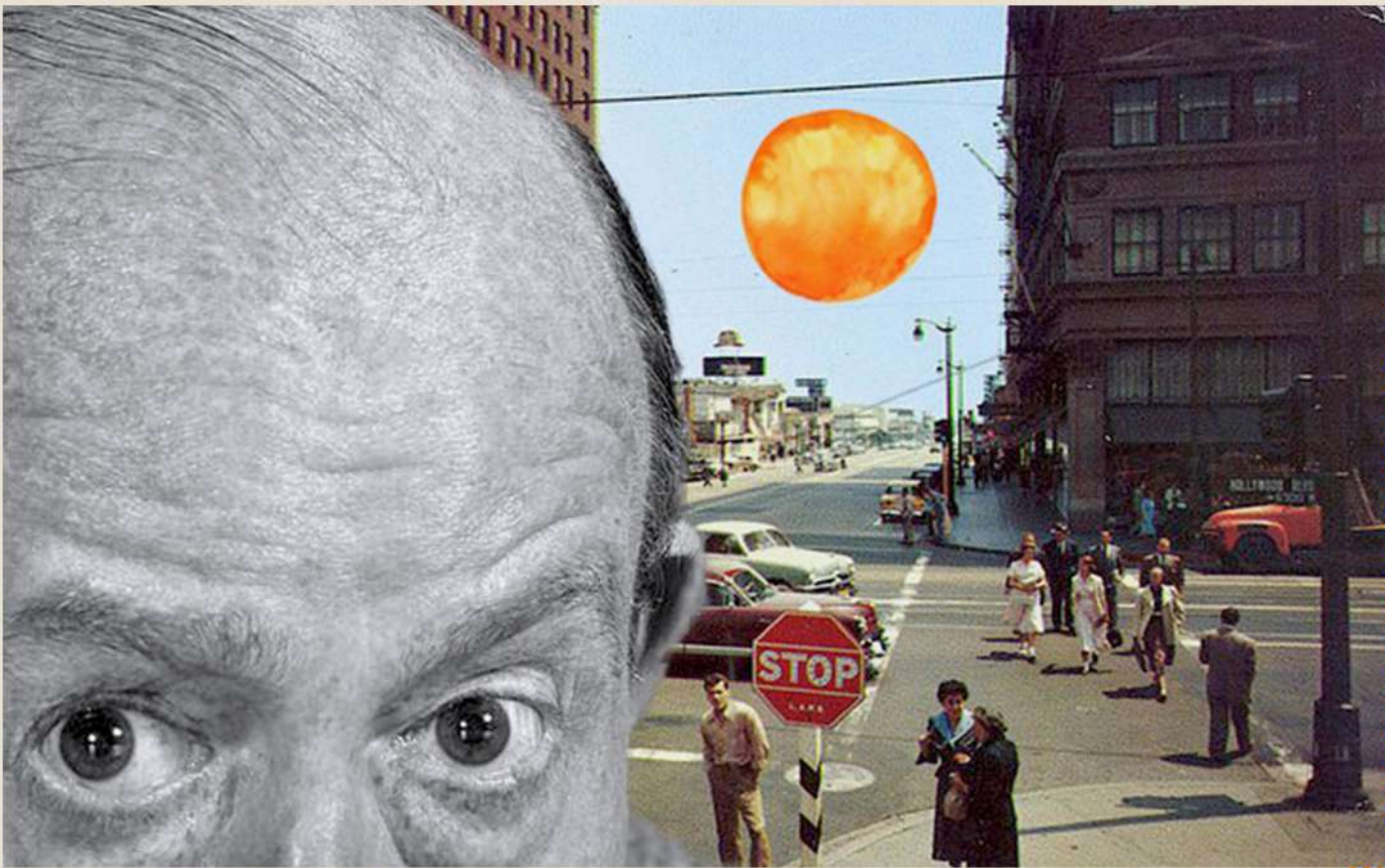

ediția 2, iunie 2022

produse de sticlă
dacă poartă șosete diferite
sau dacă
în care strânge picioala
actul de cedare a mâinilor
recunoaște faptul că suntem
70% apă și 100% sentimente
mișcările defensi

Liz Juà

Omenesc

Sânziana Mocanu

Petrecri rurale
Lumea se simte bine
Râde
Dansează
Bea.

Nu simt grija zilei
De mâine
Carpe diem tradițional
Manele și muzică veche
Vin de casă
Țuică;
Glume răsuflate.
Lumea e pestriță.

ALEXANDRA MOT

REBECA OANȚĂ

cum să fiu cu cineva care nu prezintă urmă de mister
care-mi povestește până la sfântul așteaptă tot ce a trăit
sunt obișnuită să sap și să caut
nu să mi se aducă pe tavă tot ce am comandat
un room service al personalității
într-un fel aș vrea să pot să-mi pun viața pe un script
să controlez întregul flux de persoane care vine și pleacă
să știu când le vine rândul și ce muzică se potrivește pe fundal
dar nu cred că e cazul
cine știe cum merge scenariul ăsta pentru că nu-l pot accesa
s-a pierdut într-un calculator mai vechi
cu ecranul bombat

acum viața este și ea valul-vârtej pe care îl detestam
there's no plan b
doar să mergem mai departe către ceva ce știu că nu poate fi mai frumos
decât atunci când în mașina ta
cu trapă
mi-am întins mâinile către noapte lăsând-o să mă îmbrățișeze pe acdc
știu că sună puțin a clișeu
puțin cam romantizat
dar aș vrea să retrăiesc multe
m-a îmbrățișat deja un cinism sincopat
care revine și reapare ca dorințele pentru faime și reîncarnări
în persoana care aș vrea să fiu
fata care nu e în urmă care a făcut lucrurile la timp
care a știut când să spună da și când nu

sau poate că voi săpa să-mi găsesc ceva mai bun
între mine și tine
oceane de țigări și scrum
între mine și tine fumuri și idei preconcepute
nu-mi place poziția mea de gheorgidiu feminin aici
nu vreau să te văd ca pe o idee vreau să fie real
ca atunci când
ai degetele în nisip și
simți cum te gădileă o algă sau ceva de genul
cred că aia este de fapt intimitatea
acea atingere slinoasă lipicioasă
care te face să te simți inconfortabil
nu știi cum să reacționezi numai să te lași dus de valul
care să schimbe subiectul
valul absorbirii de sine
și ne întoarcem la oglindire

doamne mi-aș dori să am și eu o mică părticică din
serile tale de beție
mintea pe substanțe
aș vrea să o perturb ca un glitch
nu vreau să mă gândesc la asta nu vreau să mă gândesc la asta să-ți spui
și să nu poți
să apar acolo intrusiv un impuls ce-l poți psihanaliza
dar hai că am vorbit deja prea mult despre tine și tot ce știu
despre carnea și vocea ta este că există departe de mine
ca hamacul presărat de nisip din deltă în care
m-am întins cu ățata drag vara asta
când am simțit cum mă înecă căldura și fantezia
când nici alcoolul nu ajuta la resuscitarea mea din
melancolica lenevie
priveala mea o saturație de fețe cunoscute
când am înotat sfârșită dorindu-mi parcă să ating geamandura
care mă sfida prin plutițele ei regulate
când bătrânelul din barca cu motor ne-a lăsat să mâncăm ciulini
familia de bucureșteni puneau întrebări inutile iar
insula se regenera
insulița cu pelicani și cai sălbatici care acum cinci ani nu existase
exista atunci pentru ochii mei umeziți

ANCA ENACHE

mind game

eat some skittles
feel the rainbow in your veins
let the electricity surround your soul
lift your feet off the ground
higher and higher
closer and closer to the Moon
let each cell vibrate
let the dizziness become
your new chaos
close your eyes

ANA CHIMA

coș de rufe

Cosmina Sandu

un rest de cârnat

paisprezece ore fără să respiri

cine te crezi

năpăstuiții nu mănâncă orez

cinci păsări în pijamale

și-au lăsat conștiința la ușa vieții

am rămas fără scutece

ce te face să crezi că vei pleca mai

înțeleaptă

ești un semn de carte îndoit la colțuri

mă ustură limba de atâta

tăcere oarbă

Ziza Natur

la coadă la mega

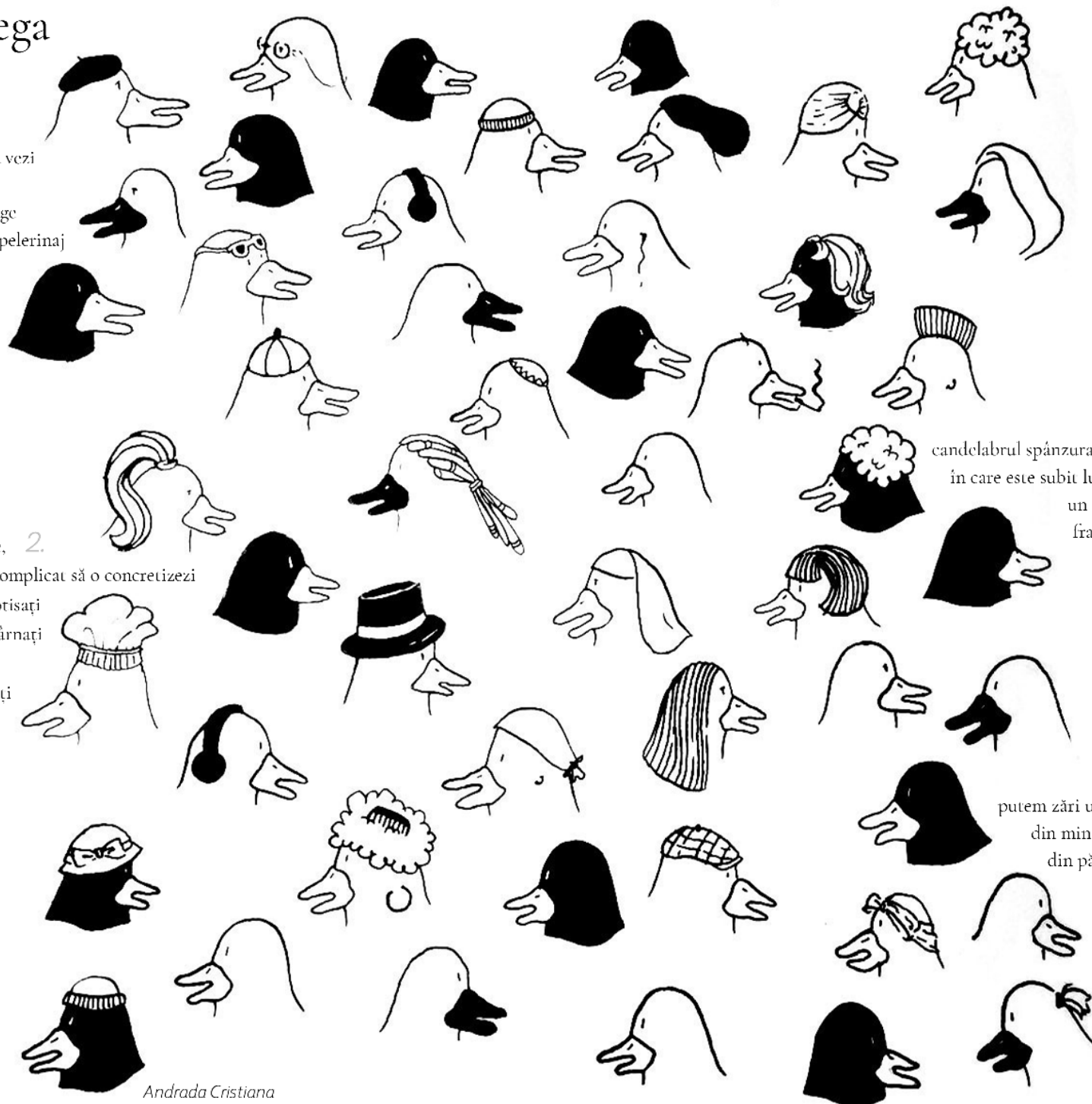
David Ninu

uncori este minunat să vezi
extra ordinarele cirezi
cum intră în mega image
1. de parcă s-ar aduna la pelerinaj

moaștele sunt produsele delhaize, 2.
gama de produse bio, destul de complicat să o concretizezi
cartofii prăjiți alături de micii rotisați
o vastă selecție din cei mai fini cârnați
stau în racla lor bine înveliți
de sclavii capitalismului sunt jeliți

3.
candelabru spânzurat-aparatul cu ultraviolete
în care este subit luată viața bietelor insecte
un ultim sfârșit se mai aude:
fragedul creștinat conchide.

4. în cele din urmă,
în cadrul specificii aglomerații
putem zări un specimen cu anumite înclinații
din mintea sa răsuna salam, vijelie și guță
din păcate, gândurile îi sunt spulberate
de un anumit "punguță?"

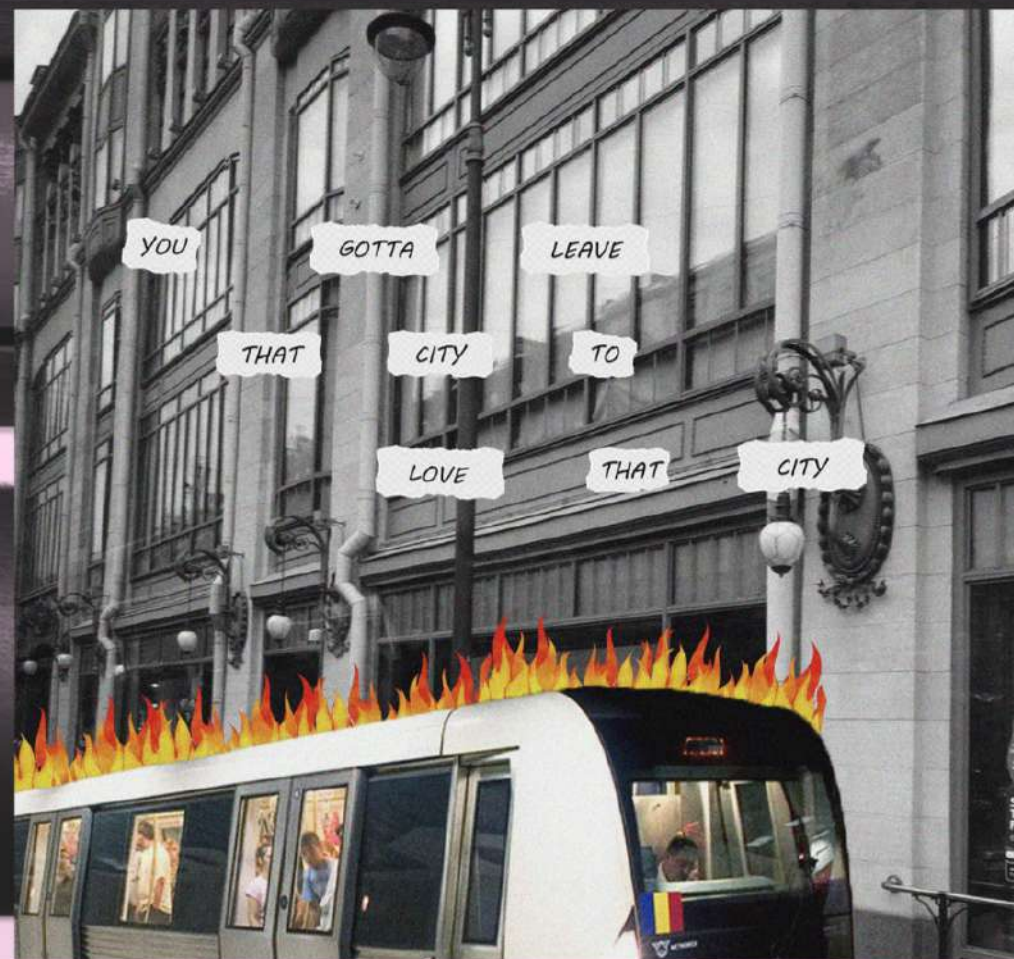
Andrada Cristiana

Maria Iacob

retract

oboseala adoptă orașul
blocurile gri respiră greoi,
unul către celălalt,
își doresc împreună să se întoarcă
în găleata de ciment
umedă, cleioasă.
cocoșate, cu gura lângă degetele mari,
clădirile dorm;
nevoia le recunoaște și le adăpostește în ea.

ioana r.

//DARIA DANCIU

Ca să scriu cum vă place vouă
trebuie să încep propoziția cu literă mică
și eventual să las mai multe rânduri
între

versuri
să fie totul mai haos și
estetic
să folosesc cuvinte mari de le găsești cu greu
în dicționar
iubitul meu student la medicină
o să-mi ofere acum trei cuvinte
angioteinsină divertișul clatrină
să par că sunt o fată simplă dar dimineața
bea cafea cu o felie de pâine neagră și
dulceață
și citeșc Bukowski și eventual spun că după
ce contemplez asupra lumii
mă masturbez cu gândul la el
să fiu puțin vulgară că asta e realitatea
să fiu puțin naivă că asta e realitatea
să fiu puțin intelectuală că asta e realitatea
să fiu puțin curvă că asta e realitatea
să fiu puțin mimoză dar nu sunt mimoză
mimoză e pițipoanca aia că asta e realitatea
să fiu puțin altcineva că asta e realitatea
sunt puțin frustrată și toate foile pe care scriu
sunt pagini de jurnal nerupte
sunt bucăți de carton ambalaje servetele
a tot ce vrea să iasă din mine
dureri de cap și lacrimi
disperări și incertitudini
eu cu totul în nimicnicia mea
ce vreau să spun e că
mă vreau acceptată
și puțin înțeleasă că asta e realitatea

O SHAORMA LA M
NOAPTEA TE TINE
TANAR .

MARIA
IACOBII

Prietena mea Livia Vornicescu

Ne țineam de mână, eu și Moartea
Scuipam coji de seminte pe jos
Ne uitam la oameni cum plâng
Pe plajă, ca la teatru.

Am întrebat-o dacă nu trebuie să plece
S-a uitat în ochii mei și a zâmbit
Ai mei erau mai goi decât ai ei
A mai stat puțin, să mă-ncălzească
I-a mai lăsat puțin, să sufere, de speranță.

Am râs scurt și-am luat o gură de absint
Beam din același pahar, cu același pai
Ea prima, urmam eu.
Moartea are prioritate, îmi ziceam.

E bună, deși o întunecă povara plăcerii suferinței
Ca și mine, asta ne unește
Îmi arată cât de mărinimoasă este, fără a mi se oferi
Vrea să tâmpesc, să disper, să mă rad în cap.

M-am oferit să-i fiu curvă, a spus pas
Dar am vazut-o roșind, o fletează fanteziile mele
E plictisită de amantii bătrâni, de copiii proști și adulți triști.
Ea râvnește viața, vrea oamenii fericiți.

De aici strădania ei de a mă convinge să-mi apreciez bățiile
Dacă aș avea credință, m-ar face regina ei

Are răbdare, dar până atunci ne mulțumim amândouă cu puțin.
Fantezia ei sunt eu fericită că trăiesc, țipând, râzând, fugind, iubind.
Odată ne-am certat și a plecat pentru câteva zile
Când s-a întors unde m-a lăsat mi-a cerut o țigară.

Ioana Bojincă

A spus că o obosește munca de convingere
Crede că-i va veni sfârșitul și nu mă va auzi spunând DA existenței.

Ea, Moartea, și-a băgat ușor degetele prin părul meu
M-a pupat pe frunte și si-a pus ghearele pe inima mea
Cică dacă nu am grijă de mine, voi trăi o viață lungă departe de ea
Până și Moartea mă amenință cu Viața.

Se va întoarce, căci am darul vindecării
Și ea are nevoie să fie ascultată și înțeleasă
Pe ea o pot, pe mine nu
Lupul nu-și mănâncă singur rămășițele.

ar putea fi despre nuditate, dar nu e

Mădălina A.

mulțimea se oprește o clipă
în mijlocul străzilor și aplaudă,
mulțimea are răspunsuri la toate întrebările și întrebări
suficiente,
eu nu pot decât să le consum lumina, sunt
o devotată consumatoare de lumină
de fiecare dată când mă dezbrac în fața lor și am
un act de intimitate cu limitele.

se protestează împotriva sinelui, mă trezesc așternută pe alb;
*domnule doctor, nu am mai fost până acum într-un spital,
dumneavoastră știți mai bine cât costă un om.
vă rog să mă iertați, astăzi nu mă puteți salva, nu am mai avut
plicuri acasă.*

Ana Popa

se protestează și pe coridor cu ultimele țipete ale vindecaților de viață,
uneori trupul meu e o pancartă ridicată,
un desen obscen, o conturare a ideii că mai mult nu se poate,
ar trebui să ne mulțumim cu taxele scăzute la ziua de mâine
și în biserici să participăm la slujba de dimineață
cu gândul bun de a mulțumi furnizorilor de miracole săptămânale.

se protestează în numele celor care cred în necredință,
mulțimea se oprește o clipă în mijlocul străzilor și aplaudă;
e frumos să privești de pe margini.
s-a interzis rațiunea cu care o fată goală
calcă pe o linie de cretă și vă dărâmă lumea.

intimate letters to myself

Tresar la fiecare mișcare a noastră.

Mi se pare ciudat cum s-a creat o simbioză

într-un ritm aproape galopant -

și îmi vine să o iau la fugă de teama

că aș mai putea simți ceva.

Mă vezi?

Viviana Pașcu

Întinsă la orizontală,

stau goală în fotoliul tău

și aș putea să jur

că sunt într-o continuă visare

din care nu vreau să mă trezești

cu atingerile tale desincronizate

Mă auzi?

Nu vreau să spui nimic -

îmi place liniștea asta dintre noi,

dar totuși atât de gălăgioasă

de parcă am fi două bulevarde ce se intersectează.

Mă simți?

Când sunt cu tine

sunt o bolnavă cu tahicardie.

Stanciuc Ana-Maria

Oare cum e?

Andreea Balea

oare e noapte și acolo?
oare vorbim aceeași limbă?
oare e la facultate sau are un loc de muncă care îi aduce bucurie?
oare părinții sunt încă împreună?
oare mai are frați sau surori?
oare îi plac casele în copaci?
mă întreb dacă dansează cu ochii închiși
când își aude melodia preferată
sau melodiile
pentru că știu cât de greu poate fi să alegi una singură
mă întreb dacă îi plac dulciurile
sau dacă își trage picioarele sub pătură noaptea
de frică să nu îl apuce un monstru de ele
mă întreb dacă stă dezbrăcat în pat și își
imaginează că e cineva lângă el
mă întreb dacă își întinde mâinile spre tavan noaptea și le analizează
întrebându-se "cum ar fi să cuprind toată lumea în ele?"
mă întreb dacă râde, plânge sau e obosit
dacă a mâncat ceva delicios azi
care i-a făcut stomacul să se umple de senzații
asemănătoare focurilor de artificii
și dacă apa de la duș era potrivită
dacă își găsește mereu lucrurile
dacă poartă șosete diferite
sau dacă se freacă pe nas când
e intimidat
dacă se joacă cu degetele când
e stresat

Simona Daniela Tudose

Simona Daniela Tudose

Simona Daniela Tudose

sau dacă se uită la picioare și se întreabă
"de ce nu arată la fel?"

dacă l-a durut când și-a făcut tatuajul ăla la care visa de mic copil
sau dacă îl doare gândul că îi e frică să și-l facă
dacă pune bani deoparte și plănuiește în ce să îi investească
și niciodată nu ajung la destinație
dacă se uită acum pe geam

și simte cum am simțit și eu până recent
dacă se uită cineva la el

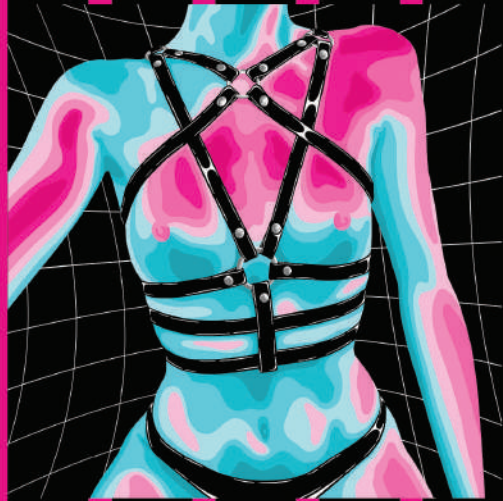
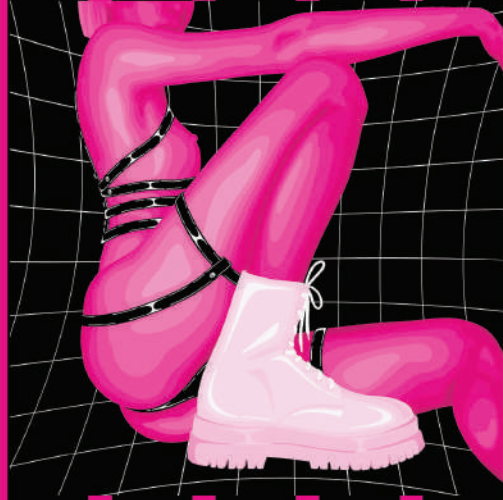
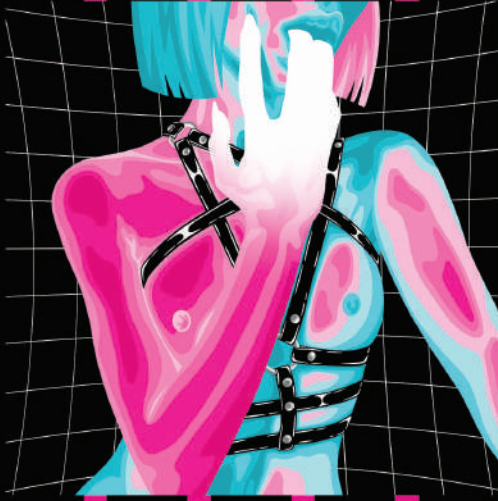
sau ea
și din întâmplare se uită și
la mine
spune-i că într-o zi
orice pârțică din a sa

existență o să se simtă iubită
și că îi promet
o să fie totul bine...

Simona Daniela Tudose

MALBEC

—dinner with you, babe

hey you!
remember when
i made you
dinner?
you came to my place.
undressed me.
and... forgot about that bloody
steak.
hey!
do you know where
is my memory of you now?
guess.

MELISSA IVANA

Carina Pîrva

Uneori aş vrea să-ți trântesc telefonul de perete

Să nasc o gaură de vierme //în zid//
La o adică, tu ai putea veni mai aproape,
Să ne mutăm împreună
Să ne cuibărim spate în spate.
Mă visez o minge de demolări

condusă de un străin apatic
ce aşteaptă să ne izbească.

Dragostea e obișnuința
pentru care renunț la visul casei
cu o bibliotecă mică
din care cânta Florian Pitiș.

Iustina Ana

Zgârie- flori

Alexanda Făinaru

Diana Vrînceanu

*Te simt
la toate etajele ființei mele
dar te rog
ieși din clădire uneori
Și anunță-mă când intri în lift
ca să-ți pun niște muzică
și dacă se strică
apasă pe butonul de alarmă
și așteaptă-mă
să vin
să te salvez*

I mourn in the silence within myself
the party is deafening,
but my ears can push the drums and synths
leaving high hats and snares
ts, ts, ts in 4 equal beats
pumping in the eardrum
I balance on sound interferences
as I leave behind my body
soul snatches the griefs
and glances over my dancing moves
terrible, but no one looks
so what
I burn some calories and flirt with people
who sit in a scene meter invisible square
but that's perfect because

Atenție corp străin

Rebeca Oanță

M-aș uita în gura lumii
le-aș spune
ce greu e să fii fată
greu să fii un bun de consum
apetisantă,
bună,
delicioasă,
o bucată.
Mereu să te gândești ce-i ok,
ce nu-i ok,
ce ți-a spus maică-ta ce ți-a spus bunică-ta
mereu am bănuț
că trupul femeii nu este în totalitate al ei
ci o proprietate familială.
Ai numărat de câte ori te-ai înstrăinat de propria carne?
ești aproape o fortăreață,
imaginează-ți doar
cum fiecare corp care posedă doi cromozomi x
e protejat
de tunuri,
gloanțe,
soldați înarmați până-n măsele.
Fiecare femeie are mai mult sau mai puțin armament
totul ține de bună creștere
creștere
sau creștinism?
ești un corp închis ca o capsulă
nu ești femeie adevărată,
femeia adevărată e crestată pe dinăuntru
fierbe o întregă infanterie în ea
soldații transpirați se zbat printre intestinele ei
înecați în acidul stomacului.

Elisa Ștefan

Instrucțiuni:
Atenție. Nu introduceți corpi străini.
Obuze zboară în aer,
lânci se lovesc zgomotos,
iar aeronave aruncă toate deșeurile lumii
într-un piept strâns în anxietate
nimic nu e mai sfânt
decât un corp apatic
pulsățiile lui nu ar trebui să fie niciodată dureroase
ci reale
transfigurându-le pe toate
nu în madone chinuite
ci în viață.
Corpul e viață
nu război
(trăiesc în el nu mă ascund în el)
Femei,
Femei
fără dumnezeu
corp nepăzit
intră cine vrea
urinează aurolacii pe la
colțuri,
cine ești tu?
Te lași ușor,
ești blocul dărămat plin de
cărămizi,
adăpostul șobolanilor,
figura maternă a prafului și
omuleților de
igrasie
sau poate,
ești doar un cămin studentesc
ce are cartela de intrare?

Antonia Pârvan

Atât de vivid

Îmi amintesc

Privirea ta

Plină de tristețe

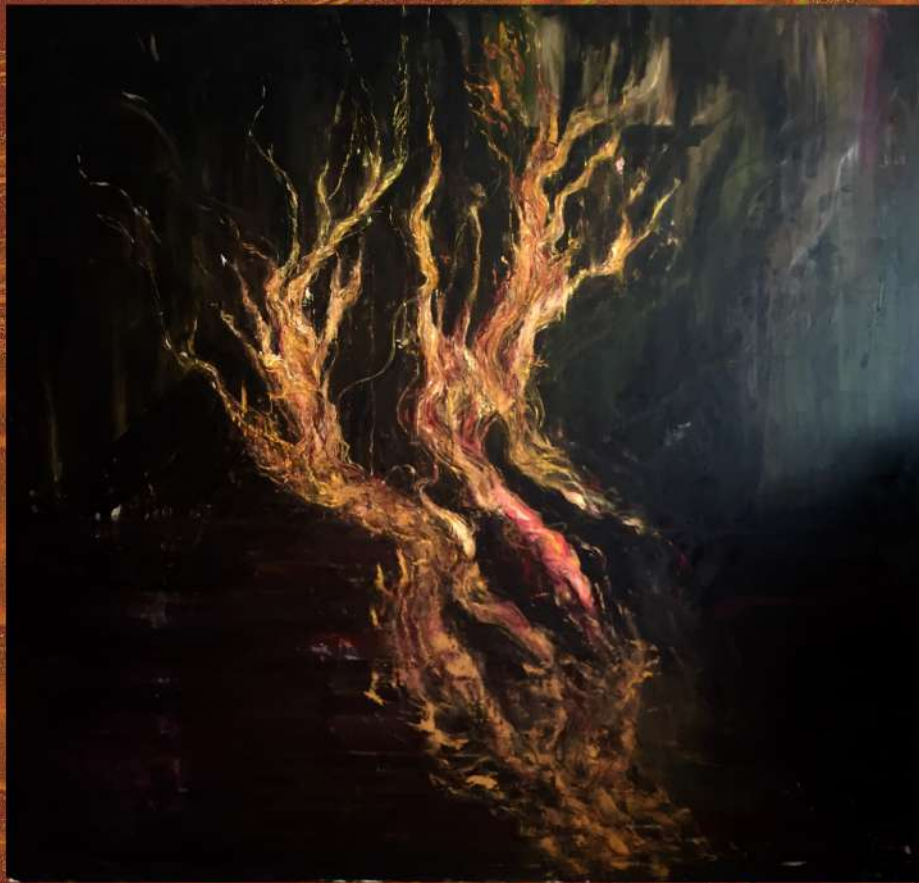
Și ură

Merg să-mi caut coșciug.

Issara Mihail

Andrada Petrariu

ar fi ciudat să mă usuc
chiar acum când simt

Lavinia Dumitrașcu

n-am putrezit
zâmbesc florile-n tavan
și cerul se scurge pe podea zâmbind
îndrug prostii și îmi scufund mâinile
în iarbă și râd
îmi pun și picioarele în pământ

Codruț Zele

Paradoxul Lavandei

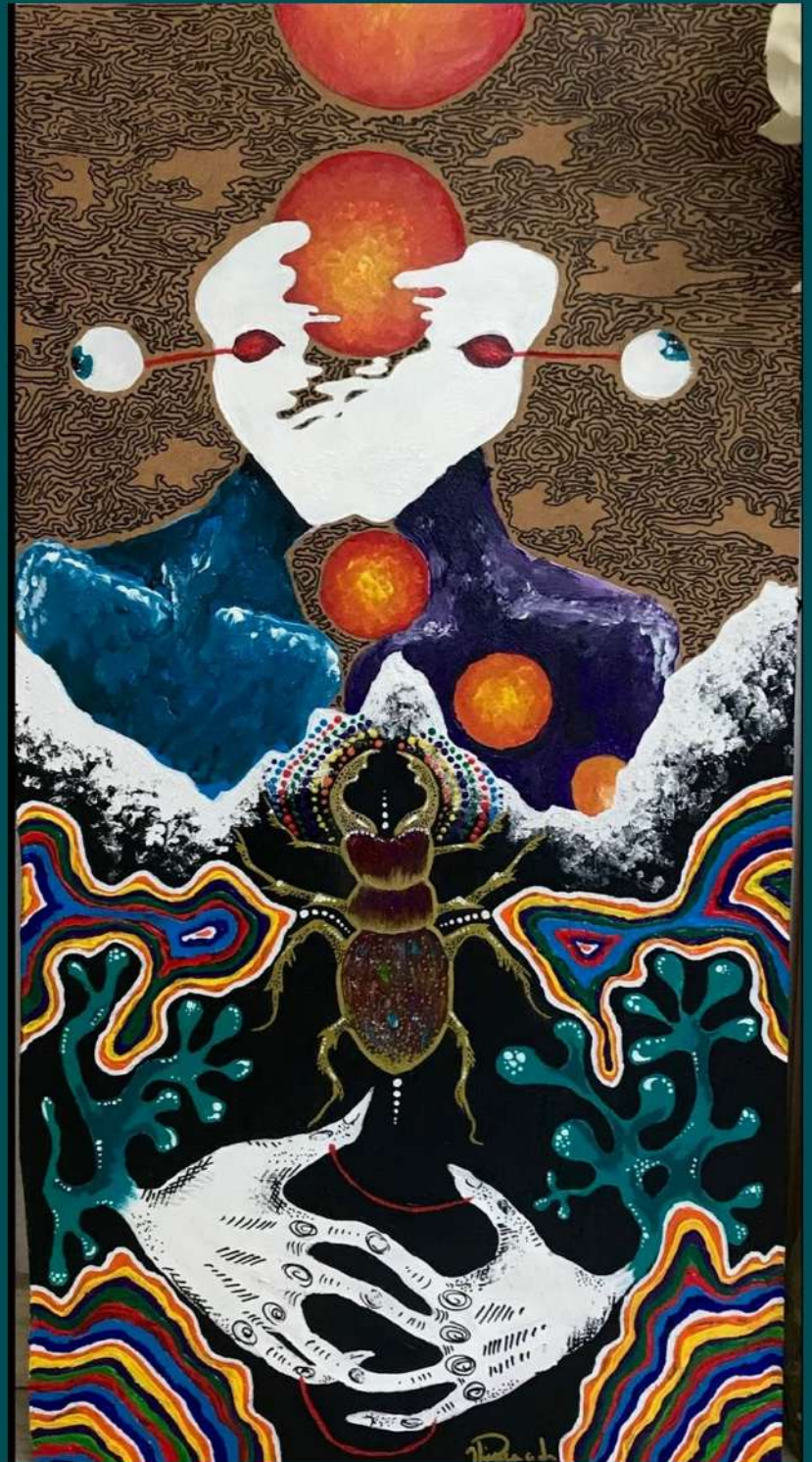
Momente de telepatie dubioasă,
în care amândoi ne privim
bilețelele cu ochiul lui Horus
imprimare la capătul paharului de vin,
sau mai pe scurt,
acolo unde se deschide poarta vibrațională
către un univers paralel
ancorat cu dinți de metal
în amintirea noastră de nedescifrat.

Simt în somn
cum pisica egipteană mă privește,
deși amândouă avem pleoapele închise
într-un carnaval celular
aflat undeva la marginea căii ferate
peste care am zburat azi sângerând
cu toate viețile
în buzunarul jachetei de piele.

Momentele noastre de telepatie dubioasă
se rezumă la faptul că noi doi ne știm
încă de dinainte să ne fi văzut prima oară
în amintirea mea,
pe care pisica egipteană mi-o torcea în ureche
seară de seară,
timp de 16 zile,

ca atunci când mă trezeam,
găsind paharul de vin cu susul în jos
și bilețelul cu ochiul lui Horus sub masă,
să îmi imprim în frunte
că viața și moartea
nu sunt decât un discontinuu
djà-vu molecular.

Raluca Matei

Ilinca Radu

Ritual 2. din Originea speciilor

Diana Cornea

ea-mi oferă posibilitatea să nu mă ascund
să fiu vulnerabilă și destinsă

prezentă-n stadiul
unde nenumărate forme frumoase au evoluat
și continuă să evolueze

asa cum tu în clipa asta te-ai putea transforma
într-o pisică sau un iepure sălbatic
o ființă delicată
pe care dacă aş atinge-o nu m-ar recunoaște

Beniamin Visarion

ele mă ajută să mă percep
ca pe o energie greu de cuprins
niciodată la fel, îndepărtat

salutând viața aflați la marginea regulilor naturale
care îndeamnă la identificarecorpul meu e acoperit de noi semne
fenomene excepționale
pe care le iau drept puncte de plecare
urme plănuite intact

Beniamin Visarion

pădurea nordică ne-a păcălit cu verde sufocant
sub semn dual mișcări sincronizate
în dans printre copaci
puterea o preluăm din acest sol minunat

ioana burcea —astenie de toamnă

cum ai ajuns aici?
ești într-un autobuz aproape plin, sufocant.
aștepți să ajungă la prima stat. cobori.

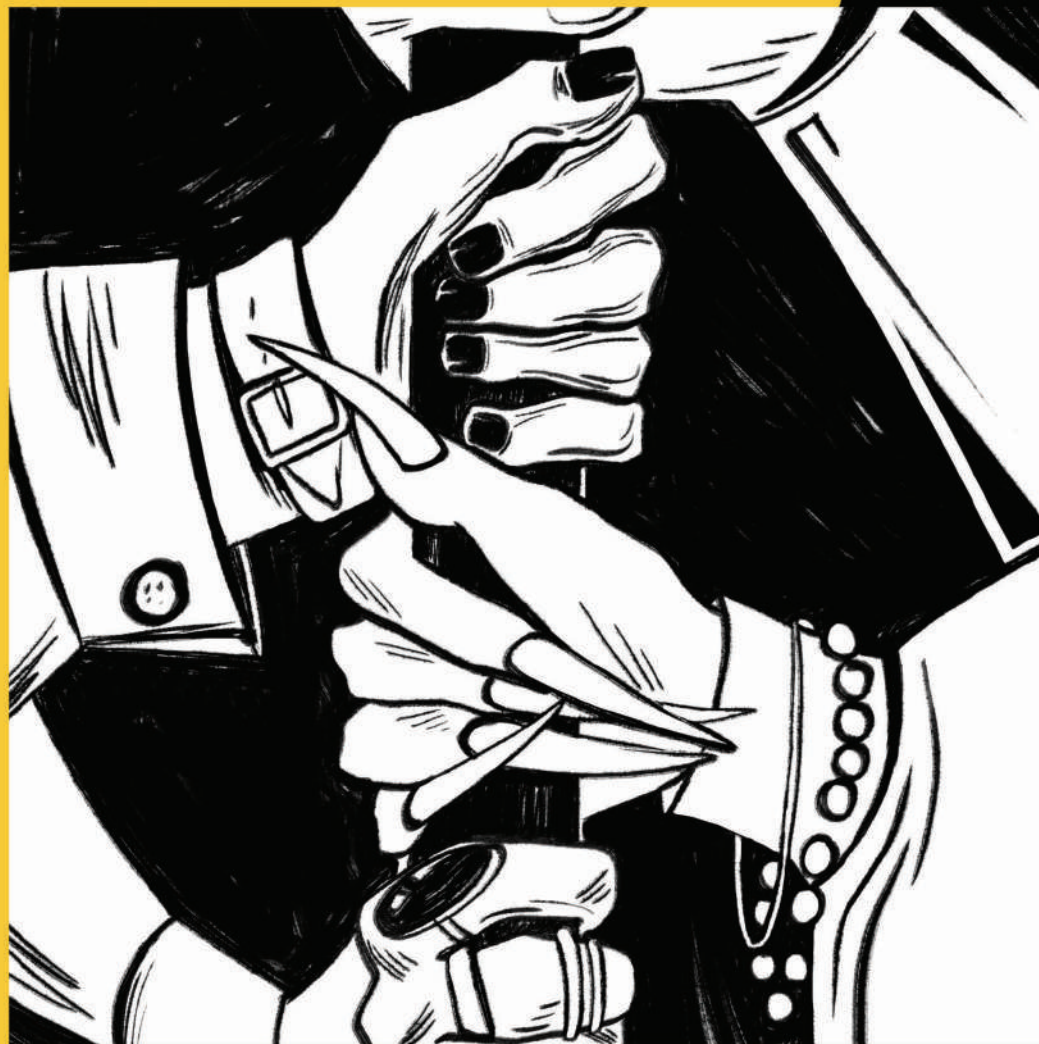
afară e frig. simți plumbul cerului apăsându-te în creștet.
oboseala se întinde în tine ca putregaiul.
toamna nu ți-a făcut niciodată bine,
cu fiecare apus de soare care vine
întunericul ți se înfiripă și mai adânc în suflet, prinde rădăcini.
nu mai simți, pentru că nu mai ai ce simți.

din copaci cad frunze, din clădiri faianța;
universul însuși se descompune în jurul tău, jalnic,
acaparată de un galben hepatic.

ai vrea să te întinzi pe pământul moale și umed;
să închizi ochii, să lași miliarde de găze și de rădăcini
să te înconjoare, să se hrănească, să te disipe,
să îți ucidă gândurile negre.
dar nu te poți opri, orașul fierbe,
lumea merge, mașinile merg,
mergi pe stradă. unde?

în jurul tău se grăbesc oameni mulți cu fețe mute,
aleargă în cercuri, de acasă la serviciu, de la serviciu acasă,
ca frunzele răscolite de vânt.
traficul îți răsună în urechi, că un croncănit de corb mecanic,
trece nesimțitor peste o pasăre moartă,
risipindu-i trupul mic.

ai obosit.
te urci într-un autobuz oarecare,
e aproape plin, sufocant.
cum ai ajuns aici?

LENA CIOBANU

HE KINDA JUST ~~FADES~~ FADED OUT OF EXISTENCE

GHID DE SEUFIUNDARE

Anca Ștefania Colțan

Să ajungi într-un abis pustiu nu e atât de greu pe cât pare;
ai nevoie doar de o sticlă de vin spumant clătinându-se
pe pervazul geamului unui bloc postcomunist.
trebuie să-ți fixezi ferm coatele în blatul mobilei de
bucătărie
(de parcă ai încerca din răsupteri să o mulezi pe forma
mâinilor tale)

și să-ți înfigi picioarele în parchetul bătătorit de
zgârieturi și cenușa verde căzută de pe masă.
Tremurând, nu uita să îți amintești să iei o gură din vinul
deja evaporat printre vocile din sufragerie
afundate de muzica din boxe care urlă tare și înțepător,
atât de înțepător încât omiți să îți dai seama că sonorul
era, de fapt, dat prea încet ca să-l auzi.

cumva începi să râzi de nădejdea nimicului
sub lumina caldă a becului
ce pălește în fața corpului tău acaparat de grimasele
asurzite din camera alăturată.
O gaură neagră se formează sub tălpile tale pe care până
acum le simțeau atât de stabile în parchet
încât nu ți-ai dat seama că tot ce făceai era să cazi în
neștiință.

Te uiți în sus și te întinzi zadarnic spre lumină
în timp ce ești total înghițit de neantul subsolului în care
te afli
iți îndrepti privirea în gol
și mă vezi dormind,
căci mi-am găsit alinare într-o simpla iluzie de toamna
în care mă ajuți să-mi aduc liniștea înapoi, zâmbind.

cumva începi să râzi de nădejdea nimicului
sub lumina caldă a becului
ce pălește în fața corpului tău acaparat de grimasele
asurzite din camera alăturată.
O gaură neagră se formează sub tălpile tale pe care până
acum le simțeau atât de stabile în parchet
încât nu ți-ai dat seama că tot ce făceai era să cazi în
neștiință.

senzație chinestezică

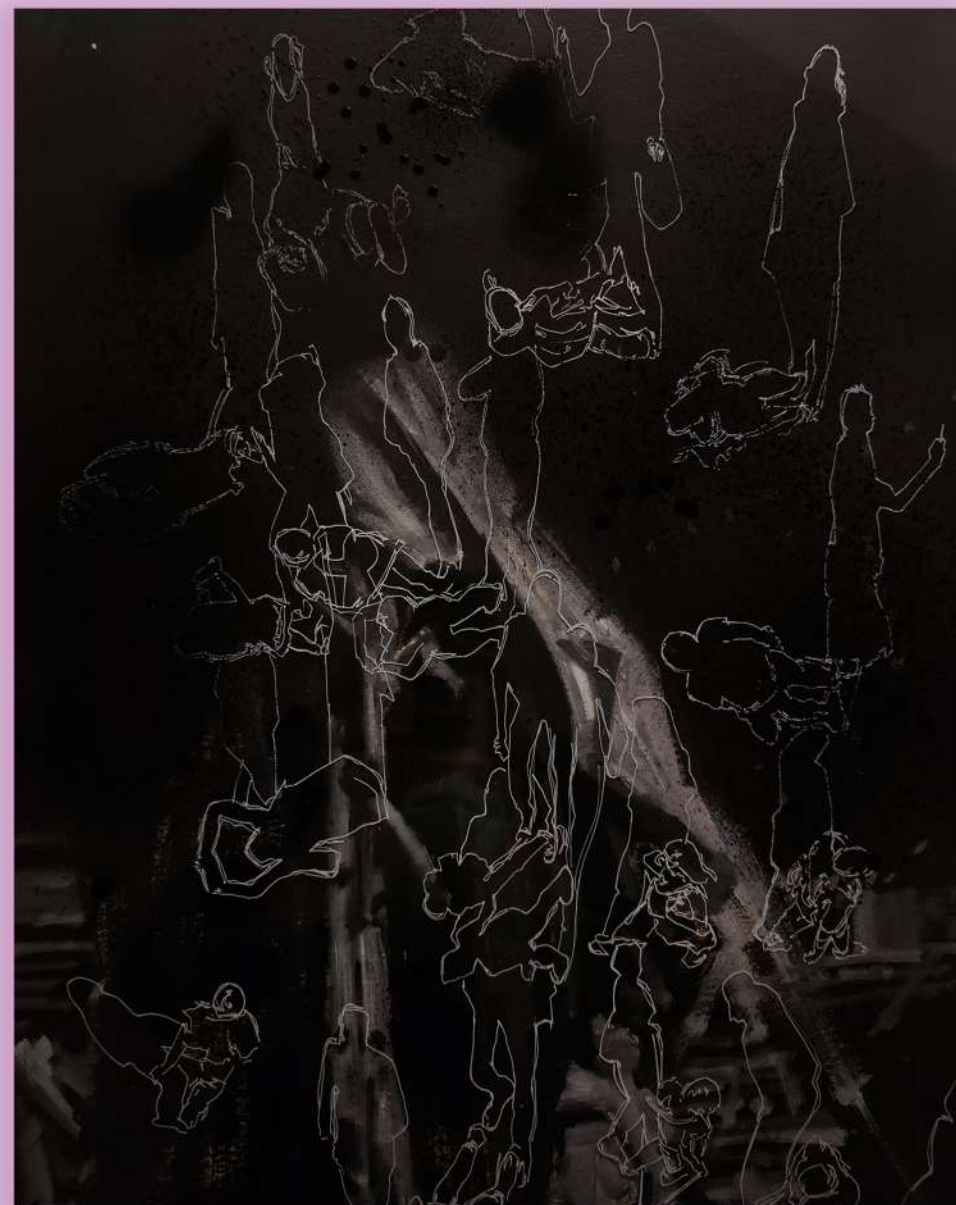
am descoperit secretul lunii:
dimensiunea ei se poate micșora
cât să fie cuprinsă într-un buzunar
la fel ca intenția mamei de a mă face mică
și strecura în hainele ei
până la agățarea de
atașamentul ambivalent

câmpul vizual penetrând pereții
concuerează cu tapetul
ce desparte crăpăturile
de certurile casei

copiii uitându-se la filmul frumoasa și bestia
își puneau dorința de a avea
mobilă vorbitoare
eu plângeam cu frica
de a nu prinde prinde viața dulapurile trântite
în care se lovea ca să nu se lovească în noi

Diana Gabriela Hrapciuc

MOOD

GABRIELA VIERU

inima mea
un crin imperial alb
toxic
lângă care
nu ai voie să te culci
decât cu fereastra
larg deschisă
ca să poți fugi
în caz că parfumul
devine prea nociv
un crin alb
pe care îl vei aduce bucurios
de fiecare dată acasă
și de lângă care vei pleca
la lăsarea nopții

MIHNEA THEODOR JIANU

dimineață

Daria A.

mă uit stingheră în oglindă și scriu versuri în minte
nu știu cum să-i spun că asta e versiunea finală
v1 v2 v3 v4 și vfinală
mai înaltă de unu șizeci nu va fi niciodată
și nu-i convine
dar n-am ce să-i fac

Mihai Călin Cosariu

asa e cu materia organica

asa e si cu scrisul
daca scrii prost, scrii prost
macar sa ai curajul sa recunosti ca
n-ai niciun talent
la fel cum n-ai nimic altceva

n-ai tupeu
n-ai speranta
n-ai zvâc

...ing brought back to life anyway. I had

Ne pierdem viața
Alergând pe străzi
Ca să prindem verde
La semafor și stăm
La cozi infernale
Ca să cumpărăm
Flori și ciocolată
Poate și o sticlă
De vin roșu.
Toate astea pentru
O oră de iubire
De fericire terestră
Și cosmică totodată,
Ca apoi să ne întoarcem
Și să stăm la coadă.

BIANCA IORDĂCHESCU

ANDREEA GUGESCU

—anastasia buzatu

lumea exterioară

Blocul de vis-a-vis s-a îngropat în întuneric, iar șoseaua e pustie de parcă oamenii n-ar fi dat vreodată pe aici. Poate nici n-au existat, dar atunci de unde toate aceste clădiri, străzi și stații de autobuz ce au fost martorii celor mai frumoase povești de dragoste?

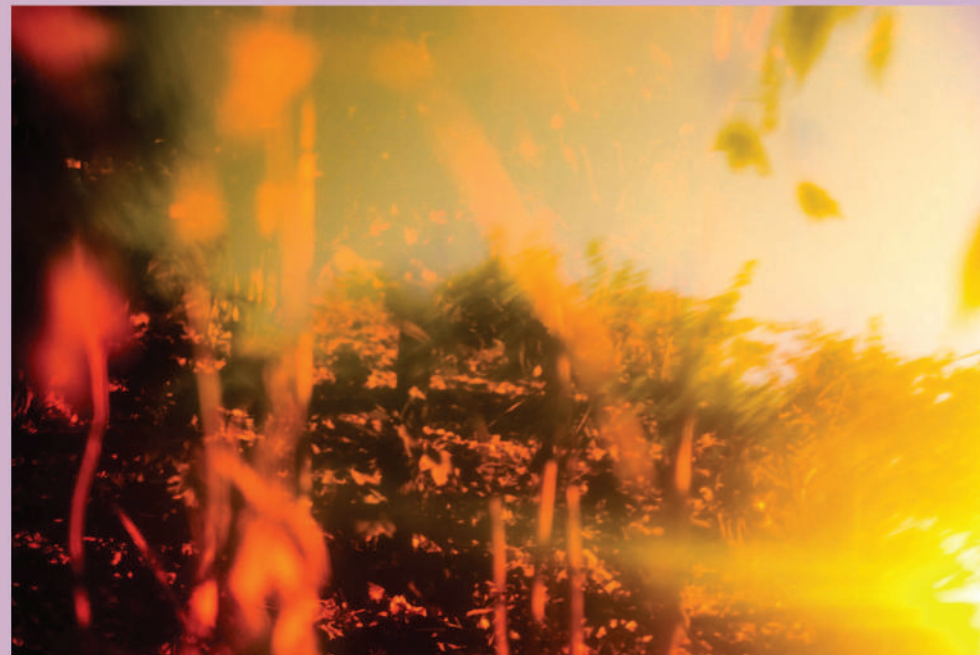
Ploaia spală bulevardul prăfuit de iubiri neîmplinite și sentimente neîmpărtășite, spală geamurile de toate privirile în gol spre viitor, spală orice formă de speranță pe care visătorii o cereau stând la discuții cu luna.

Felinarele lucesc în acest duș menit să spele păcatele. Vestesc zilele bune ce ne așteaptă. Semafoarele se schimbă doar pentru a păstra speranța zilei de mâine, iar eu scriu ca să mă fac auzită de la balconul ce-mi ascunde agonia în fiecare seară. Porumbeii s-au ascuns acum câteva ore, iar oamenii s-au contopit cu liniștea.

Îmi bag mina de la stilou pe venă până când sângele se face negru; mă ridic după o cană cu cafea și o beau cu atâta ardoare în miezul nopții.

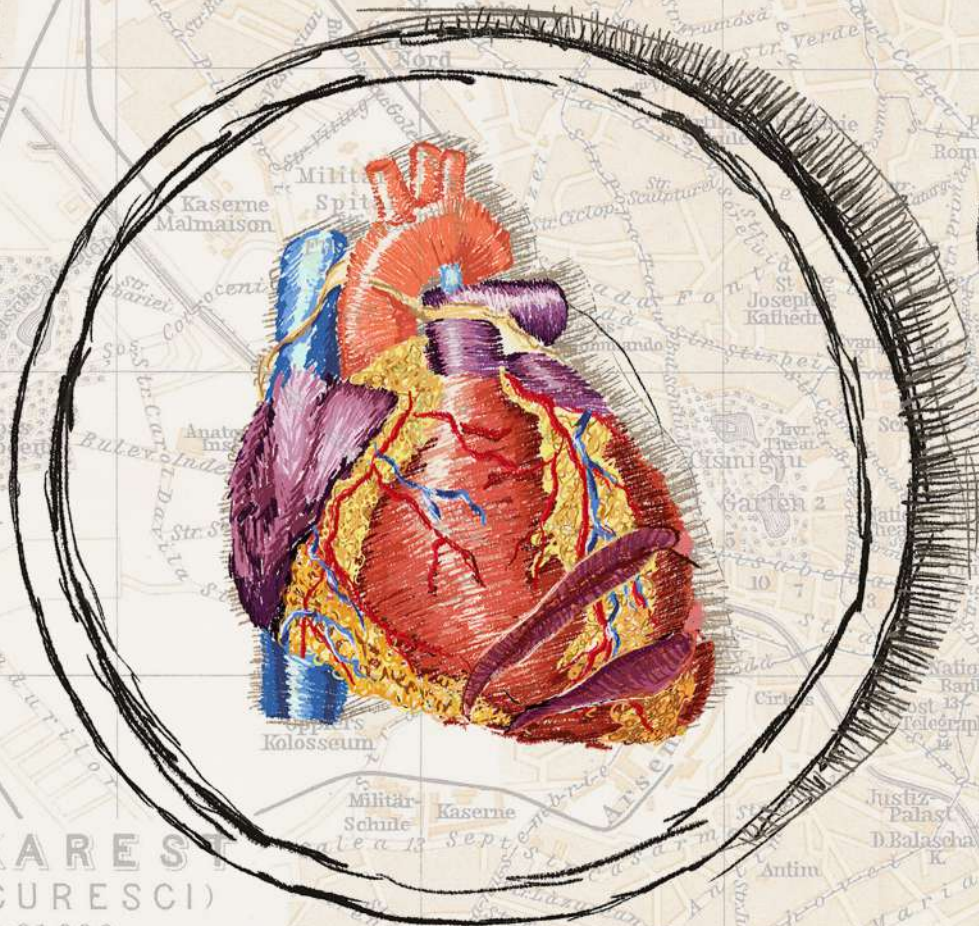
Nu e forfotă și nu pot controla tihna ce a acaparat orașul. Am fugit din cutia ce-mi rănea sinele și m-am apropiat de lumea exterioară.

Oftez, iar ploaia nu se oprește.
Doar lumea a luat o mică pauză.
Are nevoie să-și tragă sufletul puțin...
mi-a promis că nu va dura mult.

—anca țintea

Diana Grigorescu

hartă
Daria A.

pe strada eforie
am văzut nori roz pătați de melancolie și de
prostia omului
sunt roz de la poluare
așa am citit pe net.

pe strada semilunei
visez să locuiesc
deși la primul cutremur
probabil
mi-ar cădea casa-n cap.

pe strada speranței
m-am dus după ce s-a terminat între mine și el.
nu imediat,
trecuseră 3 ani deja.

pe strada uranus
am visat la stele verzi
poate cu un soare verde ne-ar fi mai bine
poate s-ar fi întâmplat lucrurile diferit.

Eat your heart out

1. Bratunru-Denkem. D.3.
2. Deutsches Vereinshaus D.3.
3. Eforiei-Bad D.3.
4. Finanz-Ministerium. D.2.
5. Tazar-Lyceum C.D.3.
6. Liedertafel D.3.
7. Ministerium für öffentl. Arbtn. D.3.
8. Sparkasse D.4.
9. Polizei D.3.
10. Staatsdruckerei D.3.

11. Centralbad. D.E.3.
12. Panorama E.3.
13. Kap.Stavropoleos D.4.
14. Curtea VecheKirche. D.4.

Biografii

David Ninu este student în anul II la Universitatea Politehnică din București, Facultatea de Inginerie Mecanică și Mecatronică. Este pasionat de tot ce înseamnă arta modernă și contemporană. Încearcă să-și expună sentimentele prin poezie, fotografie și câteodată, pictură sau colaje. Acesta este prima lui încercare de a-și expune poezia. - @duvid_

Elisa Ștefan are 17 ani și își dorește din tot sufletul să-și promoveze arta, atât cât poate :) - @esartc

Sinziana Mocanu are aproape 22 de ani, e un copil și iubește avangarda. - @sinzianamocanu

Mădălina Aldescu este pasionată de literatură și de oameni. Uneori le confundă. Are 18 ani. Critică lumea în care trăiește cu fiecare ocazie. Știe că nu poate schimba mare lucru, dar crede în schimbare. Crede în artă și se consideră o entuziastă incurabilă. - @antiexistenta

Dianei Gabriela Hrapciuc îi plac filmele, vulnerabilitatea, oamenii cu capricii și spunerea poveștilor. Fiecare poezie a sa reprezintă mozaicul unei experiențe. Are 18 ani cu multe vise(uri). - @diannaagabriela

Maria Iacob este elevă la Colegiul Național Gheorghe Lazăr. Abia recent a început să își dezvolte un stil propriu, inspirat de multitudinea de artiști contemporani pe care îi urmărește și pe social media. - @mariaiacobb

Din Lavinia Dumitrașcu uneori curg cuvintele, scrie despre ceva din interior, îi place albastrul și verdele. - @albastrumetalic

Diana Cornea este masterandă în anul II la Facultatea de Științe Politice, Administrative și ale Comunicării, UBB, Cluj-Napoca. Îi plac poezia, magia și joaca. - @dianacornea8

Despre Cosmina Sandu nu prea e nimic de zis. Desenează și ea. - @s_cosmina_

Iustina Cârstoiu este studentă în anul II la FPSE Unibuc. - @ana.iustina20

Andrada Petrariu este studentă la modă, dar pictează când e tristă (e tristă cam des în ultimul timp). - @ma_cred_artista

Biografii

Malbec studiază design-ul grafic și în timpul liber ilustrează și desenează, atât digital, cât și tradițional. Îi place să testeze limitele abordărilor vizuale erotice și să reliefeze aspecte ce țin de natura umană. - @malbec.illustration

Mihnea Jianu studiază în prezent fotografia la programul master UNArte, explorând multitudinea de moduri prin care se poate folosi de această tehnică, de la cel mai simplu și mai direct mod până la moduri mai experimentale și compuse. Pe lângă fotografie lucrează și cu imaginea în mișcare ca extensie a proiectelor sale. - @mihneajianu

Ioana Bojincă are 23 de ani și a terminat Politehnica. Când nu are crize existențiale din cauza bug-urilor din cod, uneori mai pictează. - @blckstbile

Anca Enache este studentă la Foto-Video și în timpul liber îi place să ilustreze. - @anca.enache

Ilinca Radu are 19 ani și nu știe exact ce înseamnă ceea ce desenează. Crede că este o fereastră spre mintea ei, dar e prea dezordine acolo ca să înțeleagă ceva. - @ilizoir

Codruț Zele este artist plastic, absolvent al facultății de Arte Plastice UAD Cluj-Napoca, activând în domeniul picturii și sculpturii, având teme personale sau reinterpretări din istoria artelor. - @zelecodrut

Ana Chima citește de când se știe, dar până anul acesta nu i-a plăcut deloc poezia, probabil pentru că singura formă de poezie de a cărei existență știa era cea clasică, prea siropoasă pentru ea. Un lucru bun care i s-a întâmplat în 2020 a fost că a descoperit poezia contemporană și a început să compună - un moment de magie. Nu scrie constant, însă atunci când o face simte cum haosul din ea ia amploare. - @anavchima

Simona-Daniela Tudose are 25 de ani, e din Galați și locuiește în Cluj-Napoca. Pictează în ulei pe pânză și se folosește de caietele de schițe în care trasează etapele premergătoare ale picturilor sale pentru a evita folosind acuarele și creioane. Picturile la care a lucrat Simona vorbesc despre preponderența eșecului în iubire la care este supusă generația noastră și satirizează partenerii romantici. - @siminskeyapaints

Biografii

Viviana Pașcu se află în căutări, adulmecări, regăsiri, apropieri de sine, oameni și tot ce mai conține viața. Amestecă scris, fotografie, amintiri, film, mărunțișuri, mângăleli- le răsuțește de zorigori peste cap și naște o idee. Altfel, ce rost ar avea aici dacă nu își scoate pe tavă ochii cu tot ce e în spatele lor? - @vivisecttie

Diana Vlasa studiază la HEAD, Genève. Este pasionată de ilustrație, animație și bandă desenată. - @dianavlasa

Anca Țintea studiază la UNArte. Îi place să documenteze, să asculte și să spună povești. - @ancqx

Alex Făinaru are 23 de ani, iar pentru ea poezia e o formă alternativă de jurnal de criză. - @alexscclipici

Beniamin Mihai Visarion studiază în Ploiești la Liceul de Artă "Carmen Sylva". Are 18 ani și este pasionat de artă de când era mic. - @beniamin_mihai

Melissa Ivana a absolvit Fotografia în pandemie. Să facă poze cu modele a devenit o adevărată provocare din cauza distanțării sociale. Are abia 22 de ani, dar crede că sunt suficienți cât să nu-i fie rușine că mănâncă cereale în timp ce se uită la desene animate și suficienți cât să se mândrească pentru aventurile de oameni mari pe care le-a trăit. - @melissa_ivana_

Andreea Balea are 19 ani. A început să scrie acum aproximativ 3 ani din pură curiozitate, însă scrisul a devenit treptat singura activitate care o face să se simtă în echilibru. Încă nu știe încotro se îndreaptă viața ei, dar poate spune cu certitudine că ar putea renunța la orice, cu excepția scrisului. - @andreea3127

Anastacia Buzatu, sau cum o strigă prietenii "Alaska" - poreclă ce a devenit și pseudonimul sub care își afișează lucrările, are 18 ani, iar scrisul, respectiv arta, reprezintă aerul pentru sufletul ei. Dorește să lase fiecare suflet ce-i citește poeziile puțin mai bun. Un motto propriu după care trăiește este "Respir ca să scriu, scriu așa cum respir". - @alaska.in.paper.and.ink

Biografii

Raluca-Maria Matei are 18 ani (deși câteodată simte că poartă în sine un suflet mult mai bătrân). Se află într-o stare de îndrăgosteală permanentă, pe care o consideră punctul ei forte. Se declară îndrăgostită de tot ce o înconjoară, de la un fir de praf până la stele, lună și galaxii. - @raluluca_

Alexandra Moț are 22 de ani și este studentă la Istoria și Teoria Artei. Deși în mare parte scrie, se mai ocupă și de fotografie și desen. Desenează pentru a-și exersa abilitățile vizuale și a înțelege cum funcționează anumite tehnici de lucru. - @felisa.beth

Ioana Carina Pîrva este studentă în Timișoara la FAD, secția Grafică. Se descrie ca o ilustratoare aspirantă care încearcă să adauge o bucățică din sine în fiecare lucrare a sa. Își dorește ca oamenii să se poată regăsi în lucrările sale. Speră că va ajunge la inimile lor :) - @amugdaleart

Issara are 1,60 încălțată, părul foarte lung (îi ia 3 ore să îl spele), bea pălincă de la mama, râde foarte tare și îi sare țandăra cât ai clipi. Poartă kimonouri de dimineață până seara și îi place să sară prin casă până face întindere de ligament la picior. Uneori la stângul, alteori la dreptul. - @punk.n.drunk

Ana Popa este o absolventă a Universității Naționale de Arte din București. Lucrările sale pot fi încadrate în arta figurativă. Majoritatea temelor pe care le abordează țin de sfera sa interioară și evidențiază anumite experiențe lăuntrice marcate de un subiectivism absolut. - @ana.popa

Gabrielei Vieru îi plac foarte mult limba franceză, poezia & literatura în general. Caută să-și petreacă zilele cu acivități care le îmbină pe toate trei. Are 23 de ani și locuiește în Iași de când s-a născut :) - @gabriela.vieru

Ziza Natur cântă jazz prin jungle amazoniene (sau cel puțin, asta visează să facă), bucătării cu faianță albă sau săli de clasă neaerisite. Aruncă vorbe pe hârtie și se minte că-s literatură, scrie muzică de parcă ar merita un astfel de privilegiu. Are un nume diferit pentru fiecare alter ego al său și îi place să mănânce ecleruri. - @lizjua_

Biografii

Rebeca Oanță este studentă la Facultatea de Litere a Universității Babeș-Bolyai. O pasionează mult literatura, mai ales poezia contemporană. Se simte la început în ceea ce privește scrisul, nu are foarte multe "de înșirat". A publicat în două antologii de poezie ale editurii Colorama, a mai activat pe platforme online ca O mie de semne și pe site-ul Echinoc. - @rebeca__mariaa

Bianca Iordăchescu scrie de mulți ani și crede că asta e cel mai important. Găsește frumosul în orice și încearcă să îl expună, așa cum îl vede. O înconjoară arta mereu și asta îi ține viața sub control, mai ales în perioada curentă. Găsește interesante ieșirile din tipar și orice e puțin ciudat. - @iacupoezie

Ancă Ștefania Colțan îi place să se exprime artistic. O pasionează literatura și arta vizuală. E o persoană care cochetează cu poezia și iubește să își împărtășească gândurile, trăirile și opiniile prin intermediul acesteia. - @unfeldepoezie

Ioana Cristina Burcea încearcă să îmbine pasiunea pentru scris cu cea pentru științe (cu alte cuvinte, scrie când o frustrează problemele din culegerea pentru Poli). Mulți spun că poeziile sale sunt cam triste, dar ea crede că reflectă sentimente în care ne regăsim cu toții la un moment dat. Chiar dacă sunt destul de personale, Ioanei îi place să le expună gândindu-se că vor face pe cineva să se simtă, măcar pentru o clipă, mai puțin singur. - @bioana_

Andreea Gugescu este studentă la FAD Timișoara, anul II, pictură. Artă figurativă și autoportretele îi sunt cele mai comode, fiindu-i mai ușor să se exprime prin propria față. - @andreea.gugescu

Bianca Aparaschivei se consideră un amalgam de gânduri într-un corp mult prea depășit de realitate. Totodată, este un om simplu. - @sitotusi

Antonia Pîrvan este studentă la secția grafică în Timișoara și speră ca într-o zi pasiunea ei să îi devină job. Îi place să fie cât mai liberă în exprimarea artistică, fără a-i impune altcineva reguli. Fiind o artistă încă la început de drum, își caută stilul propriu și își dorește să își infuzeze arta cu trăiri personale și autenticitate. - @matzazenart

Biografii

Arta Lenei Ciobanu este o descoperire intuitivă a lumii, ca un joc, o intrigă continuă, matură și în același timp abordată ludic. Mediile de exprimare se descompun unele în altele, fie că e vorba de fotografie, film, performance, instalații sau colaje. Printre temele recurente se regăsesc, visele, semnele, intimitatea, libertatea corpului, îmbinarea armonioasă ale lumii. - @lenatotheworld

Pentru Ana-Matia Stanciuc, sau M pe scurt, este prima oară când vreun text pleacă mai departe de privirea sa și se desparte de praful din sertar. - @mariaveselia

Daria Danciu este studentă la Unarte, face ceea ce simte, nu îi place să vorbească despre sine și e foarte sinceră. - @imsda

Andrada Bercioiu are 20 de ani și e săgetător. Este studentă în anul II la Fine Art în cadrul facultății Willem de Kooning Academy. Îi place foarte tare să lucreze cu oamenii și cu ideile lor, iar visul ei este să lucreze în publicitate. În general, desenează la dimensiuni mici pentru că simte că se află într-o perioadă în care pune cărămidă peste cărămidă și experimentează. - @berceiou

Mihai Călin Coșariu este din Timișoara și fotografiază de 3/4 ani. Fotografiază ce vede și îi atrage atenția. - @mihaicosariu

Livia Vornicescu tace. Stă în spate și ascultă. Analizează viața, analizează oamenii, îi înțelege - sau cel puțin încearcă - și îi iubește. De fapt nu, nu iubește oamenii, iubește omul. Scrie ținându-și respirația și făcând abstracție de toate nevoile unui om. Când e singură, vorbește mult prin scris. Probabil de asta tace când e în mijlocul societății. - @liviavornicescu

Raluca Pavelescu locuiește în Cluj și studiază la Universitatea de Artă și Design Cluj Napoca în anul III. Artă pe care o produce are o legătură strânsă și directă cu societatea noastră de astăzi, marcată de cele mai multe ori de emoții și atitudini negative. - @rui_rui_ra

ioana r. locuiește la intersecția dintre o țestoasă antică și un livestream de la stația spațială internațională. În timpul liber mimează în cimentul proaspăt turnat pași de vidră.

Daria Anghel este manager cultural în devenire și poetă în timpul liber. Gândește poate prea rațional ca să fie artistă full-time, deși asta și-ar dori. Este dedicată luptei feministe, îndrăgostită de orașe și consumatoare dedicată de muzică disco. O găsiți la dariaanghel99@gmail.com.

Diana Grigorescu este proaspăt absolventă de arte digitale, și boemă vrând-nevrând. Tuș i-a stârnit apetitul pentru zine - activism prin hârtie și artă. Când nu desenează trimite scrisori sigilate cu ceară și soarbe cafea. O găsiți la [@samca.jpg](https://www.instagram.com/samca.jpg) și la samca.jpg@gmail.com

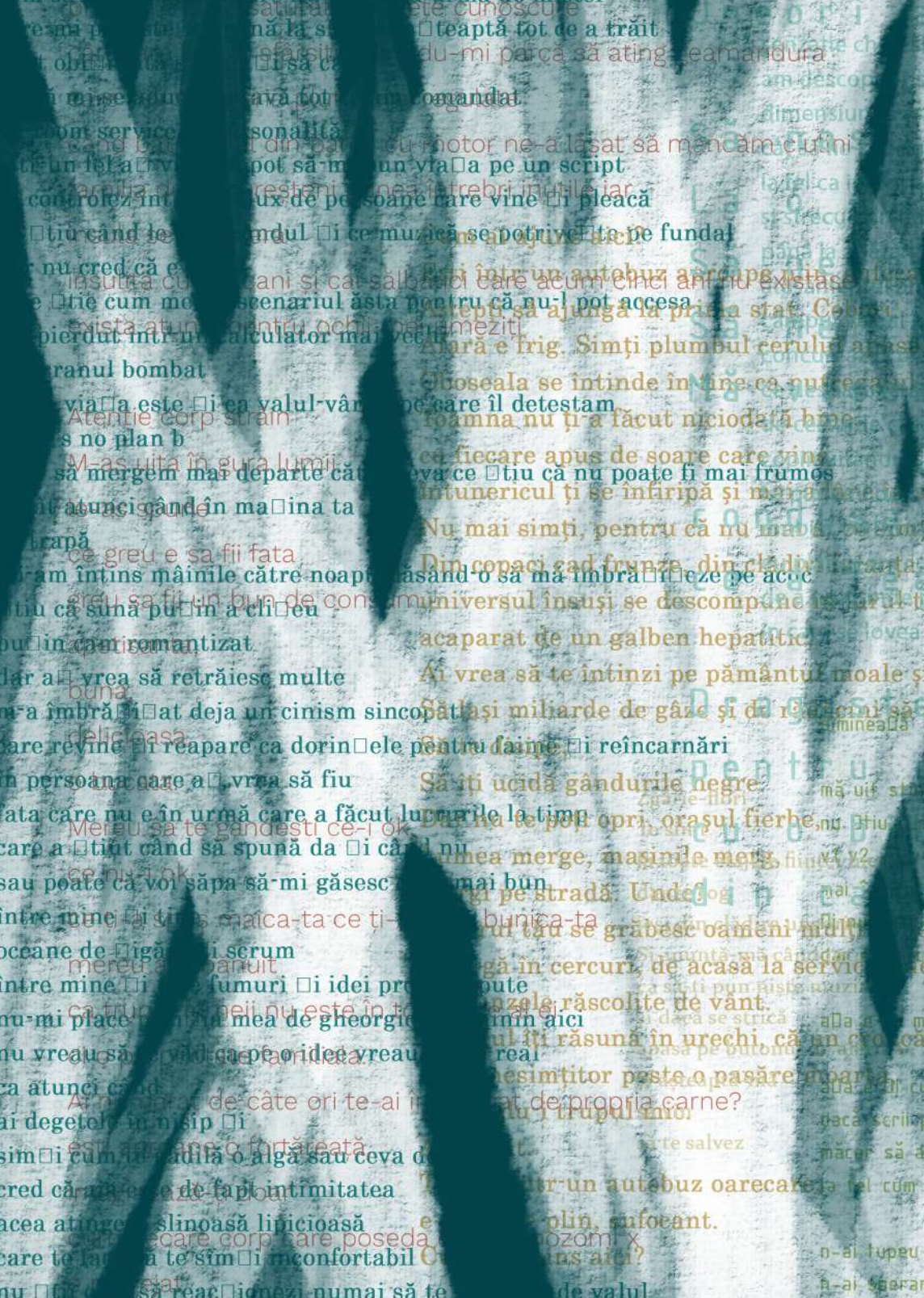
Tuș Zine a fost co-fondat de Daria Anghel, editor pentru poezii, și Diana Grigorescu, editor pentru artă vizuală. În scurt timp a reușit să adune în jurul său o comunitate de oameni talentați, implicați și vizionari.

Le mulțumim voluntarilor Tuș pentru contribuția și efortul depus în realizarea spread-urilor: Andrei Bădărău, Ioana Bojincă, Andra Conțu, Daria Gizdavă, Izabela Manea, Mihai-Moga Paler, Florin Rădulescu, Iustina Rusu.

Mulțumim echipei de redacție pentru corectarea textelor și editarea biografiilor - Diana Dupu și Denisa Neațu, și echipei de social media care ne-a ajutat să ținem un pic mai bine pasul cu postările: Anastasia Timofte și Misa Dragomir.

Le mulțumim celor care au donat resurse de orice tip, dar și celor care ne-au susținut în alte moduri, directe sau indirecte.

Într-un final, le mulțumim sincer artiștilor și artistelor care ne-au încredințat arta lor, și care astfel au făcut ca acest proiect să fie posibil. A fost o mare plăcere să ajutăm și noi, în mică măsură în care o facem, la susținerea și promovarea muncii lor importante.

te ma p...
 ob...
 m...
 om service
 un l...
 familia int
 tiu cand te
 nu cred ca e
 insultra cu
 te cum me
 pierdut int
 ranul bombat
 via ta este
 no plan b
 M-as uita in gura lumii
 sa mergem mai departe
 ai anuci cand
 trapa
 ce greu e sa fii fata
 am intins mainile catre noapte
 tiu ca suna pu
 nu in cam
 iar a
 ma a imbra
 care revine
 in persoana care
 ata care nu e
 care a
 sau poate ca voi
 intre mine
 oceane de
 intre mine
 nu-mi place
 nu vreau sa
 ca atunci cand
 ai degetele
 sim
 cred ca
 cea atinge
 care te lat
 nu
 ete ma p...
 teaptă tot de a trait
 du-mi parca să ating
 eamandura
 am descop
 dimensiun
 eu motor ne-a lasat să m
 a pe un script
 restani pe soane intre
 i pleacă
 ce muzică se potrivește pe fundal
 într un autobuz ar
 care acum
 scenariul asta pentru că nu
 a ajunga la prima stat
 Cobor
 Ară e frig. Simți plumbul cerului arasa
 Oboseala se întinde în tine ca
 roamna nu ti a făcut niciodată
 ca fiecare apus de soare care
 va ce tiu ca nu poate fi mai frum
 intunericul ti se infiripa și mai
 Nu mai simți, pentru că nu
 Din copaci cad frunze din cl
 masand o sa ma imbra
 greu sa fi un bun de consum
 universul însuși se descomp
 acaparat de un galben hepatic
 Ai vrea să te întinzi pe pământul moale s
 datasi miliarde de gaze și du
 Sa
 reîncarnări
 Sa iti ucidă gândurile negre
 Dar nu te poti opri, orașul fierbe
 lmea merge, masinile merg
 mai bun
 ga pe strada. Unde
 bunica-ta
 tu se grabesc oam
 gâ in cercuri de acasa la servici
 pute
 zele răscolite de vant.
 min aici
 ul iti răsuna în urechi, că un
 real
 esimitor peste o pasare
 at de propria carne?
 du i trupul
 te salvez
 intr-un autobuz oarecare
 olin, sufocant.
 ozom x
 ans aici?
 de valul
 n-ai tupeu
 n-ai speran